

YÖNETMELİK

Tarım ve Orman Bakanlığından:

**SULAK ALANLARIN KORUNMASI YÖNETMELİĞİNDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1- 4/4/2014 tarihli ve 28962 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Sulak Alanların Korunması Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d), (j), (v), (bb) ve (cc) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkra aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“d) Bölge müdürlüğü: Doğa koruma ve milli parklar bölge müdürlüklerini,”

“j) İzin belgesi: Sulak alanlarda yapılması planlanan faaliyetler için düzenlenen Sulak Alan Faaliyet İzin Belgesi, Saz Kesim İzin Belgesi ve Turba Çıkarım İzin Belgesini,”

“v) Sulak alan sınırı: Ramsar alanı ile ulusal ve mahallî öneme haiz sulak alanlarda tampon bölge sınırından geçen hattı,”

“bb) Doğa koruma ve milli parklar müdürlüğü: Bölge müdürlüğüne bağlı ilde bulunan doğa koruma ve milli parklar müdürlüğünü,

cc) Doğa koruma ve milli parklar müdürü: Bölge müdürlüğüne bağlı ilde bulunan doğa koruma ve milli parklar müdürünü,”

“hh) Çevresel akış miktarı: Su yapılarının mansabında yer alan akarsu ekosistemi ile bu ekosisteme bağlı bitki ve hayvan türlerinin doğal yaşam ortamlarının sürekliliğini sağlamak için su yapısından kesintisiz olarak bırakılması gereken akış miktarını,

ıı) Genel Müdür: Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürünü,

ii) Milli sulak alan stratejisi: Ramsar Stratejik Planının ülkemizde uygulanmasını sağlamak maksadı ile oluşturulan, sulak alanların korunması ve akılcı kullanımını sağlayarak gelecek nesillere aktarılması için geliştirilen kurumlar arası koordinasyonu sağlayacak eylem planlarına sahip stratejiyi,

jj) Suni su çukuru: Maden çıkarımı, hafriyat alımı, kum veya malzeme alımı gibi insan faaliyetleri sonucunda oluşan, içi sürekli veya geçici olarak su ile dolu olan çukurları,

kk) Suni sulak alan: Sulak alan özelliği taşımakla birlikte, rekreasyon, içme, kullanma, arıtma, tarımsal sulama suyu temini veya elektrik üretimi maksadıyla yapılan depolama tesislerini,”

MADDE 2- Aynı Yönetmeliğin 8 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Sulak alanlardan su alımında aşağıdaki esaslara uyulur:

a) Sulak alanların su aynasından veya sulak alan sınırı içerisinde sulak alanı besleyen kaynak, akarsu ve derelerden su alımı faaliyetleri için izin belgesi alınması zorunludur.

b) Sulak alanlar ile daimî veya mevsimsel akarsular üzerinde planlanan ve işletilen enerji, sulama ve içme suyu maksatlı su yapılarında, Genel Müdürlükçe belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde hesaplanacak çevresel akış miktarı akarsu yatağına bırakılır. Hesaplanan çevresel akış miktarı, 15/6/2019 tarihli ve 30802 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Piyasasında Üretim Faaliyetinde Bulunmak Üzere Su Kullanım Hakkı Anlaşması İmzalanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik hükümleri çerçevesinde belirlenen miktardan az olamaz.

c) Sulak alanlarda yönetim planları kapsamında belirlenen sürdürülebilir su seviyesini korumak amacıyla çevresel akış miktarına ilave olarak, sulama mevsimi dışındaki zamanlarda ekosistem değerlendirme raporunda belirtilen miktarda ilave su bırakılır.”

MADDE 3- Aynı Yönetmeliğin 17 nci maddesinin başlığına “alanların” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve su çukurlarının” ibaresi ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Tescilsiz suni sulak alanların yönetimi, alanın biyolojik çeşitliliğinin korunmasına önem gösterilerek işleten kurum tarafından gerçekleştirilir. Suni su çukurlarının kullanımı ve yönetimi söz konusu alanı oluşturan ve/veya sorumlu olan kuruma aittir.”

MADDE 4- Aynı Yönetmeliğin 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin dördüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ulusal Komisyonda alanın ulusal öneme haiz sulak alan olduğu tespit edilmesi halinde orman rejimine tabi olmayan alanlarda sulak alan sınırları Ulusal Komisyon kararı ile belirlenir ve tescil için Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığına gönderilir.”

MADDE 5- Aynı Yönetmeliğin 19 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(4) Sulak alan koruma bölgelerinin belirlenmesi aşamasında su ürünleri istihsal sahaları ve bu alanlarda getirilmiş olan düzenlemeler dikkate alınır.”

MADDE 6- Aynı Yönetmeliğin 21 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Hassas” ibaresi “20 nci madde hükümlerine ek olarak hassas” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 7- Aynı Yönetmeliğin 22 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Sürdürülebilir” ibaresi “21 inci madde hükümlerine ek olarak sürdürülebilir” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkranın (a) ve (b) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkra aşağıdaki bent eklenmiştir.

“a) Özel mülkiyete konu parsellerde sulak alan koruma bölgeleri onayından sonra tarımsal kullanım için talep olması halinde, drenaj yapılmadan, organik bitkisel üretim ve organik deniz yosunu üretimi izne tabidir. Bu amaçla su kuyusu açılabilir. Organik tarım faaliyetlerinde, 18/8/2010 tarihli ve 27676 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Organik Tarımın Esasları ve Uygulanmasına İlişkin Yönetmelik hükümleri uygulanır. Faaliyet sahibi organik üretim sertifikası ibraz etmek zorundadır.

b) Sulak alan koruma bölgelerinin tespit edildiği tarihte, kamu mülkiyetinde bulunan arazilerde devam eden tarımsal kullanımlara kiralama süresi sonuna kadar izin verilebilir. Kiralama süresi tamamlandıktan sonra organik tarım yapılması şartı ile kullanıma devam edilebilir. Organik tarım faaliyetlerinde, Organik Tarımın Esasları ve Uygulanmasına İlişkin Yönetmelik hükümleri uygulanır. Faaliyet sahibi organik üretim sertifikası ibraz etmek

zorundadır. Kamu mülkiyetinde bulunan arazilerde koruma bölgelerinin ilan tarihinden sonra yeni tarımsal alan açılmaz.”

“1) Koruma bölgeleri belirlenmiş suni sulak alanların sürdürülebilir kullanım bölgeleri içerisinde yenilenebilir enerji üretim tesisleri yapımına Genel Müdürlükçe izin verilebilir.”

MADDE 8- Aynı Yönetmeliğin 23 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Kontrollü kullanım bölgesi sınırları içerisinde yer alan organize sanayi bölgesi, endüstri bölgesi, serbest bölge veya ihtisas organize sanayi bölgelerinden kaynaklı kümülatif etkinin tespiti için kümülatif etki değerlendirme raporu hazırlanması zorunludur. Raporda telafi edici ve önleyici tedbirlerin yeterli görülmesi halinde izin belgesi, ilgili bölge yönetimi adına düzenlenir. Bu izin belgesi, 2872 sayılı Kanun kapsamındaki diğer çevre izin ve yükümlülüklerini ortadan kaldırmaz. Her tesis kendi faaliyetlerinden kaynaklanan yükümlülüklerden ayrıca sorumludur. Bu bölgeler içerisinde yer alan her faaliyet için ayrıca izin belgesi düzenlenmez.”

MADDE 9- Aynı Yönetmeliğin 29 uncu maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(5) Sulak alan yönetim planları, ildeki ilgili kurumların yazılı görüşleri alındıktan sonra mahalli komisyonun teklifi ile Ulusal Komisyon üyelerinin yazılı görüşlerini müteakip Genel Müdür tarafından onaylanır. Yönetim planları onay tarihinden itibaren yürürlüğe girer ve ilgili kurum ve kuruluşlara bildirilir.”

MADDE 10- Aynı Yönetmeliğin 36 ncı maddesinin birinci fıkrasının (i) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(i) Mahalli öneme haiz sulak alanların koruma bölgelerini belirleyerek Genel Müdürlüğe sunmak ve yönetim planlarının uygulanmasını takip etmek.”

MADDE 11- Aynı Yönetmeliğe 39/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Milli sulak alan stratejisi

MADDE 39/B- (1) Milli sulak alan stratejisi, Ramsar Stratejik Planına uygun olarak aşağıdaki usul ve esaslar çerçevesinde hazırlanır:

a) Strateji hazırlıklarında ideal hedef, uygulama hedefi, faaliyetler ve faaliyet planları bir bütünlük oluşturacak şekilde tasarlanır ve uygulanır.

b) Strateji hazırlıklarına Ulusal Komisyon üyesi kurum ve kuruluşlar ile Genel Müdürlükçe belirlenecek diğer paydaşların katılımları sağlanır ve katkıları alınır.

c) Strateji, Ulusal Komisyon onayı ile yürürlüğe girer.

ç) Stratejinin uygulama süresi on yıl olup onuncu yılın sonunda mevcut strateji gözden geçirilerek yenilenir.”

MADDE 12- Aynı Yönetmeliğin 41 inci maddesinin başlığı “Denetim ve idari yaptırımlar” şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Sulak alanlarda yer alan faaliyetlerin etkilerini tespit etmek amacıyla 2872 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a), (e) ve (f) bentleri kapsamında denetim çalışmaları yapılır. Denetime ilişkin usul ve esaslar Genel Müdürlükçe belirlenir.”

MADDE 13- Aynı Yönetmeliğe aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Mevcut tesislerde çevresel akış

GEÇİCİ MADDE 3- (1) 8 inci maddenin ikinci fıkrasının (b) bendi kapsamında kalan su yapılarından 30/1/2002 tarihinden sonra işletmeye geçen ve özel sektör tarafından işletilenlerin, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren iki yıl içerisinde doğa koruma ve milli parklar müdürlüğüne başvuru yaparak izin belgesi alması zorunludur. İzin belgesi beş yıl süre ile geçerlidir. Süre bitiminde belirlenen şartlara uyulduğunun tespitini müteakip belge yenilenebilir. İki yılın sonunda izin başvurusu yapmadığı tespit edilen faaliyetlere 41 inci maddenin ikinci fıkrası kapsamında idari yaptırım uygulanır. Faaliyet sahibince, idare tarafından istenilen şartların yerine getirilmesini müteakip izin belgesi başvurusunda bulunulabilir.

(2) 8 inci maddenin ikinci fıkrasının (b) bendi kapsamında kalıp bu maddenin yayımı tarihinden önce çevresel akış miktarı belirlenmiş olan tesislerde, iklim değişikliği veya membadaki su kullanım haklarından kaynaklanan zorunlu değişiklikler olması durumunda, Genel Müdürlüğün belirleyeceği usul ve esaslar kapsamında izin belgesi düzenleme aşamasında çevresel akış miktarı yeniden belirlenebilir.”

MADDE 14- Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 15- Bu Yönetmelik hükümlerini Tarım ve Orman Bakanı yürütür.